

فُروغ فَرُخزاد

فُروغ فَرُخزاد یکی از بزرگترین شاعران معاصر ایران است. او در سال 1313 در تهران به دُنیا آمد. پدَرش در آرتش ایران بود. به نظر می رسید که نظم ارتشی در خانهِی فروغ حاکم بوده باشد. فروغ زندگی شادی را در مُحیطِ نظامی خانه تَجْرُبَه نَکرد.

فُروغ در سال 1329 با پرویز شاپور طَنْزِپَرْداز ایرانی ازدواج کرد. حاصلِ این ازدواج یک پسر بود به نام کامیار. آنها در سال 1334 از هم جُدا شُدند. فُروغ در سال 1345 در یک تَصَادُف کُشته شد.

فروغ با مجموعه‌های شِعرِیِ «آسیر»، «دیوار» و «عُصیان» کار خود را شروع کرد. همه‌ی شِعرهای این مجموعه‌ها شعر نیمایی هستند. در سال 1337 فروغ به سینما علاقه‌مند شد و با ابراهیم گُلستان فیلم‌ساز ایرانی کار کرد. او در سال 1341 فیلم کوتاه این خانه سیاه است را می‌سازد. این فیلم درباره‌ی جُدامیان است و در یک آسایشگاه در تبریز. این فیلم برنده جایزه‌ی اوبرهاوزن شد.

فُروغ در بازگشت دوباره به شعر، با انتشار مجموعه‌ی «تولدِ دیگر» تحسین گسترده‌ای را برانگیخت، سپس مجموعه «ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد» را منتشر کرد و به عنوان شاعری بزرگ در شعر معاصر ایران شناخته شد.

بی تردید فروغ یکی از چند شاعر بزرگ معاصر در ایران است و بزرگترین شاعر زن ایرانی.